

pro jeho žalobní nárok až do doby, ve které by mohl exekučně býti vymáhán. Jsou tu tedy pro povolení prozatímního opatření zákonné podmínky podle Šu 379 druhý odstavec ex. ř.

Čís. 6295.

Pozemková reforma.

Odevzdání zabrané nemovitosti a vyklizení její lze se domáhati proti spolupachtýři přes to, že k nemovitosti přísluší práva jinému spolupachtýři, jež ovšem nesmějí býti dotčena.

(Rozh. ze dne 21. září 1926, R I 702/26.)

Soud první stolice zamítl návrh spolupachtýře, proti němuž byla povolena exekuce odevzdáním a vyklizením zabrané nemovitosti, by byla exekuce zrušena. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Stěžovatel má za to, že když je pouze spolupachtýřem a nikoli samopachtýřem nemovitostí, o jichž exekuční odevzdání jde, nemůže exekuce proti němu býti provedena, dokud se také neprovádí současně proti druhému spolupachtýři, neboť jde o ideální a tudíž nedělené podíly, takže lze odevzdati jen celek, při čemž zvláště vytýká nemožnost vyklizení, když inventář a zásoby na nemovitostech se nalézající náležejí oběma spolupachtýřům rovněž každému jen ideální polovicí a tedy nedílně. Ale to je námitka jen zdánlivě závažná. Netřeba ani opírat se o to, že druhý spolupachtýř, proti němuž exekuce se nevede, jest ochoten dobrovolně nemovitosti vykliditi, takže exekuce není proti němu třeba, a že dokonce nemovitosti, o něž jde, jsou mu přiděleny jako zbytkový statek, jež koupil, a že se tedy jedná o to, by byl uveden v držbu získaného objektu, jak sám stěžovatel zdůrazňuje, dodáváje k tomu, že kupitel ten se svou manželkou dobrovolně s ním v spoluhospodaření pokračuje; netřeba se o to opírat proto, že, i když se od toho odhlédne a se předpokládá, že není tu prohlášení druhého spolupachtýře a není tedy známo, co učiní — mohl by se ovšem zachovati i proti svému tvrzenému prohlášení a již také proto nelze na něm stavěti — dojde se k výsledku, že exekuci lze zcela provést. Zákon (§ 20 náhr. zák.) praví, že exekuce záleží ve vyklizení a odevzdání vypovězených nemovitostí dle § 349 ex. ř., na něž odkazuje, ve vyklizení nebo přenechání, které se provede tak, že výkonný orgán odstraní z nemovitostí osoby a movitosti exekutovy a že se vymáhající strana uvede v držbu nemovitosti, o níž jde. Ale toto uvedení v držbu je hlavní věcí, neboť to právě tvoří vlastní předmět exekuce. Že se při tom odstraňují osoby a movité věci exekutovy, děje se nikoli z právní, nýbrž pouze z hospodářské potřeby, by lidé a věci bývalého držitele tu nezůstaly a novému držiteli (naby-

vateli) ve výkonu držby nepřekážely. Hlavní věci však, jak řečeno, je, by povinná strana vysazena byla z držby nemovitosti a držba přešla na stranu vymáhající, jako orání, setí, sklizení a pod., a převedeno bylo na stranu vymáhající, takže, kdyby si povinná strana úkony držební (hospodaření) i na dále osobovala, nejevilo by se to výkonem jejího práva, jako až posud, nýbrž svémocným zásahem v nabytou držbu strany vymáhající, která by následkem toho oprávněna byla jak k žalobě pro rušenou držbu, tak vlastnické. Tímto vyvedením povinné strany z držby a uvedením vymáhající strany v držbu stane se vymáhající strana, byla-li povinná strana pouze spoludržitelkou (spolu hospodařící spolupachtýřkou), ovšem jen spoludržitelkou, t. j. držitelkou vedle posavadního druhého spolupachtýře, proti němuž exekuce se nevede, a bude ovšem jejich spoludržba rovněž ideální, tak jako byla posud mezi exekutem a jeho spolupachtýřem, neboť nic se nezměnilo, jenže na místo exekuta vstupuje exekvent. Za to vyklizení, to jest odstranění lidí a věcí exekutových z nemovitosti, jest věcí vedlejší a, je-li druhý spolupachtýř, proti němuž exekuce se nevede, ideálním spoludržitelem věcí, jež se odkliditi mají, nebude je lze odkliditi, když spoludržitel nesvolí, neboť odklizením bez jeho svolení vsáhlo by se v jeho ideální spoludržbu a to svémocně, ježto není proti němu pro nedostatek exekučního titulu exekuční vyklizení povoleno, takže by byla odůvodněna žaloba z rušené držby. Podobně, jsou-li lidé exekutovi, kteří odstranění býti mají, také zároveň lidmi druhého spolupachtýře, nesmí se ani jich býti dotčeno, neboť i tím by se vsáhlo v právo spolupachtýře a zásah ten jevil by se v účincích svých jako zásah v hospodaření jeho a tudíž rovněž přímo jako zásah do jeho spoludržby nemovitosti, jež musí zůstatí nedotčena, jež by ale dotčena byla, kdyby se mu odstraněním oněch lidí ztěžilo neb dokonce znemožnilo hospodaření. Jak se tedy vymáhající strana s druhým spoludržitelem ohledně lidí a movitých věcí porovná, je její věcí. Neopatří-li si jeho svolení k vyklizení a vyklidí je přece, má spoludržitel proti němu jednak jako osoba třetí nárok na nepřipustnost exekuce vyklizením dle § 37 ex. ř., a, bylo-li již vyklizení provedeno, nárok z rušené držby na uvedení v předešlý stav. Jak vidno, pomocí zásad občanského práva dojde se k bezpečnému právnímu upravení této na první pohled spletené otázky a k jasnému poznání, že práva třetí osoby, jichž dotčení ovšem nelze připustiti, nemohou býti překážkou, aby se vymáhající strana nedomohla svých práv proti exekutovi, pokud to právě bez jich dotčení lze, a že tedy nemohou býti exekutovi zástěrou, pod kterou by se vymkl splnění své povinnosti.

Čís. 6296.

Pozemková reforma.

Pachtýř (zástupce pachtýře) zabrané nemovitosti, jež má býti vyklizena, nemůže se, třebas výpověď ze zabraného majetku proti němu nečelila, domáhati zrušení exekuce žalobou, nýbrž pouze v řízení mimosporném. Žalobou může se domáhati zrušení exekuce pouze třetí osoba,